

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6921

гр. София, 17.09.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в закрито заседание на 17.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

като разгледа дело номер **13593** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Жалбоподателят [фирма] „ЕИК[ЕИК]“ чрез процесуалния си представител адв.А. Т. с жалбата си адресирана до АССГ е поискал да бъде отправено преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз за тълкуване на общностната разпоредба на чл.10 пар.6 от Директива 2008/118 с поставяне на въпроса „Следва ли този текст да се тълкува в смисъл, че кражбата на акцизни стоки, установена от компетентните органи, представлява нередовност, поради която режимът отложено плащане на акциз не е приключил в съответствие с чл.20 пар.2“

Отправил е и искане за тълкуване на чл.8 пар.1 б“а“, ii) от Директива 2008/118: В случай на нередовност при движение на акцизни стоки под режим отложено плащане, както е определена в чл.10, параграфи 1,2 и 4 лицето, отговорно за плащането на акциза е лицензираният складодържател, регистрираният изпращач или всяко друго лице, което е представило обезпечение за плащането на акциза съгласно чл.18, параграфи 1 и 2, или всяко лице, което е участвало в нередовното извеждане и е знаело или логично е следвало да знае за нередовния характер на извеждането“. Следва ли този текст с оглед фактите по главния спор и алтернативното изброяване в него на задължените лица да се тълкува в смисъл, че акцизът се дължи от лицензирания складодържател, който е заплатил и не е получил стоките, или от превозвача на стоките или физическото лице, което ги е присвоило?“

Ответникът по делото – Директора на Агенция „Митници“ чрез процесуалния си представител – юриконсулт С. Е., в писмено становище от 22.01.2020г. намира, че искането на жалбоподателя за отправяне на преюдициално запитване е необосновано, тъй като кражба на горивата по 42 броя доставки не е доказана. В случай че искането на жалбоподателя бъде уважено, ответникът моли съда да включи в искането за отправяне на преюдициално запитване и следният въпрос:

Следва ли разпоредбата на чл.7, параграф 1, б. i от Директива 2008/118 да се тълкува в

смисъл, че в случаите, при които служител на лицензиращия складодържател, в качеството си на длъжностно лице, присвои енергийни продукти, които са поставени под режим движение под РОПА, като същевременно от името на жалбоподателя, в рамките на предоставените му правомощия, той удостовери пред изпращача, издал е-АД за поставяне на акцизните стоки под РОПА, че изпратените от изпращача акцизни стоки, са получени изцяло от получателя, което удостоверяване е направено чрез изпращане на съобщение за получаване по реда на чл.24, параграф 1 от Директива 2008/118, съответно движението на акцизни стоки е приключило без забележки, същевременно енергийните продукти, за които е подадено съобщение за получаване са надлежно вписани, от служители на лицензиращия складодържател, в рамките на техните правомощия, като получени в отчетността, която лицензиращия складодържател води по основание на чл.16 параграф 2, б“в“ и „г“ от Директива 2008/118, да се тълкува в смисъл, че е налице нередовно извеждане на акцизни стоки от режим отложено плащане на акциз. В случай, че е налице нередовно извеждане от РОПА, следва ли да се тълкува, че лицензиращият складодържател е участвал в нередовното извеждане.

Следва ли разпоредбата на чл.7 параграф 1, б.ii от Директива 2008/118 да се тълкува в смисъл, че в случаите посочени по –горе, е налице нередовност по чл.10 от същата директива. В случай,че е налице такава нередовност, то следва ли разпоредбата да се тълкува в смисъл, че лицензиращият складодържател е знаел или логично е следвало да знае за нередовния характер на извеждането.

Настоящият състав на АССГ счита, че следва да остави без уважение искането на страната да се отправи преюдициално запитване по така поставените въпроси по арг. от чл. 267, ал.2 и 3 от ДФЕС и чл. 629, ал.2 и ал.3, предл.2-ро от ГПК вр. с чл. 144 от АПК по следните съображения:

Членството на Република България в Европейския съюз обуславя интеграцията на общностния правов ред в националната правна система при спазване на установените принципи за неговото прилагане - непосредствено действие, примат и директен ефект. По аргумент от чл. 628 във вр. с чл. 633 от ГПК, приложими на основание § 2 от ДР на ДОПК, в случаите, при които български съд установи, че тълкуването на общностна норма или валидността на акт на органите на ЕС са от значение за правилното решаване на повдигнатия пред него спор, той следва да отправи запитване до Съда на Европейския съюз, чието решение ще е задължително за всички национални съдилища и учреждения. Нормата на чл. 267 от Договора за функционирането на ЕС, както и практиката на СЕС, свързват преценката за необходимостта от преюдициално запитване с прякото значение на тълкуването на общностното право при постановяване на решението по конкретен правен спор. СЕС многократно е подчертавал, че националната юрисдикция на държавата - членка не е длъжна да отправи преюдициално запитване, когато въпросът е ирелевантен или е идентичен с предишно запитване по подобно дело, както и, че общностният съд не е компетентен да се произнася по фактите, а със своите решения предоставя единствено критерии за тълкуване на европейското право, като изяснява и уточнява значението на конкретни негови разпоредби, с цел да осигури еднообразното му прилагане. /С 238/81, С-188/91, С-438/92 и С-55/94/.

Ето защо от една страна нормите на общностното право са пряко приложими, поради което ако националната норма им противоречи, то съдът следва да ги остави неприложени и да приложи пряко общностната норма. Поради това противоречието

се установява от националния съд и не е необходимо сезиране на СЕС . От друга страна по отношение на относимите в случая общностни норми, настоящият съд не констатира да е налице неяснота при тълкуването им, значението и смисълът на разпоредбите са ясни и не будят съмнение.

Нормите, чието тълкуване се иска визират мястото и времето на възникване на задължението за акциз, лицето отговорно за плащане на акциза и тълкуване на понятието „нередовност“ по време на движение на акцизни стоки.

Отговорът на така поставените въпроси предполага произнасяне по фактите, относими към съответния правен спор, висящ пред националния съд.

Извън горното, следва да се има предвид, и че решението на настоящия съд подлежи на обжалване, поради което съгласно чл. 267, ал.3 от ДФЕС като по-долна съдебна инстанция не е задължен да сезира СЕС с поставените въпроси, негова е преценката дали за повдигнатите въпроси е необходимо решение на СЕС, за да постанови своето решение. А настоящият състав преценява, че не е необходимо да се отправи преюдициално запитване до СЕС по така поставените въпроси.

Предвид горното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на [фирма] ,ЕИК[ЕИК] чрез процесуалния му представител адв.А. Т. по адм.дело № 13593/2019г. по описа на АССГ за отправяне на преюдициално запитване до СЕС за тълкуване на разпоредби от Директива 2008/118/ЕО на Съвета

Определението е окончателно.

СЪДИЯ: